

УДК 336.722 : 336.767

ПРОБЛЕМИ ЗАОЩАДЖЕНЬ ТА ІНВЕСТИЦІЙ В УМОВАХ РОЗВИТКУ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Студ. М.Ю. Лошевич, гр. БЕП-1-15

Науковий керівник доц. О.І. Хромова

Київський національний університет технологій та дизайну

В економічному житті суспільства, явища заощаджень та інвестицій відіграють дуже важливу роль у збалансуванні грошового обороту, а також попиту і пропозиції на грошовому ринку. Інвестиції – це вкладення у капітал, тобто видатки на виробництво і нагромадження капітальних благ. Заощадження – це кошти, які тимчасово вивільнюються з процесів виробництва і споживання. Інвестиції та заощадження справляють вирішальний вплив на формування темпів економічного зростання і добробуту населення країни, що, у свою чергу, безпосередньо пов'язане із забезпеченням оптимального співвідношення між нагромадженням і споживанням. Дж. Кейнс трактував інвестиції як поточний приріст цінностей капітального майна внаслідок виробничої діяльності даного періоду. «Це та частина доходу за даний період, яка не була використана для споживання». Єдиним джерелом інвестицій є заощадження. Інвестиції завжди означають зменшення поточного споживання задля збільшення майбутнього споживання. Найпоширенішими формами заощаджень є депозитні вклади в комерційних банках, придбання акцій та облігацій.

У загальному розумінні інвестиції – це довгострокове вкладення економічних ресурсів із метою створення й одержання чистих вигод у майбутньому. В умовах стабільного економічного розвитку гранична схильність до споживання (MPC) має тенденцію до зниження, а гранична схильність до заощадження (MPS) – до зростання. В умовах інфляції спостерігається зворотній процес. У проблемі «заощадження – інвестиції» важливе значення має не тільки нагромадження достатнього обсягу збережень у сімейному секторі, а й повна трансформація цих збережень в інвестиції. Грошовий ринок покликаний створити ефективний механізм такої трансформації. Для стимулювання інвестиційних ресурсів необхідно довгострокове кредитування комерційних банків за допомогою цільового рефінансування, а також диференціації норм резервування інших депозитів. Потрібна більш широка участь банківського капіталу в створенні промислово-фінансових груп у приватизаційних процесах. Необхідно надавати банкам права на управління пакетами акцій державних підприємств. Важливо підвищити ефективність діяльності антимонопольних органів України, оскільки спостерігається тенденція до створення «регіональних монополій». Для вирішення поставлених проблем державі одночасно необхідно давати стимули за допомогою реалізації власного інвестиційного потенціалу шляхом бюджетного фінансування соціальних та інвестиційних потреб суспільства; податково-амортизаційного стимулювання інвестиційної діяльності не фінансових і фінансових корпорацій; інвестиційного податкового стимулювання заощаджувального процесу населення; монетарного стимулювання.

Виходячи зі сказаного, можна зробити висновок, що стан кредитних і грошових відносин не є єдиним і визначальним чинником, стимулюючим або таким, що обмежує масштаби інвестиційної діяльності. Тому проведенню заходів, спрямованих на розширення фінансово-кредитних джерел інвестування, у тому числі за рахунок залучення нетрадиційних, повинно передувати створення і включення механізму стійких мотивацій до довготривалого вкладення коштів, формування сприятливого ринкового середовища, в якому економіка стає сприятливою до інвестицій. Для цього необхідно використати як власне ринкові чинники, стимулюючі інвестиції, так і заходи державного впливу відповідно до вибраних пріоритетів розвитку національної економіки.